

тогава гужда се тя подъ нейното собственно наименование, и тò от предъ въ именителенъ падежъ (н. пр.: Царский тръговскии законникъ подъ: Законникъ, царскии тръговскии, и пр.); а преводачово то има полага се при името на самата книга. Въ ония случаи, дъто списателювото име не е назначано, но дъто инакъ го знаеме навърно, тамъ името се загражда въ преградка (н. пр. Бушлинъ). Ако единъ списател е написалъ повече книги, турга му се името подъ названието само на първата книга; у другитъ му книги гужда се само ръзчица намѣсто името му. За много списания не можихме да се сдобиемъ съ извѣстие напълно, та има и такива книжки, които въобщите се лишаватъ отъ назначение мѣстото и годината на тѣхното напечатване. Пó-отколѣшни тъ книги сѫ напечатани отчасти съсъ черковни букви, което обаче не спазваме тута, незнайшицъ за всичкитъ книги какви букви сѫ употребени въ тѣхъ, защото всички не сме виждали съ своите очи. Но инакъ увардъваме, колко по-върно, първообразното имъ правописание, за да се види лесно, каква неопределъленность е владѣла до сега въ българското правописание. Излѣзлите во Вѣна книги сѫ изобщито всички напечатани въ печатницата на Л. Соммера; за това въ тѣхъ не бѣлѣжимъ особено името печатаря. При нѣкои списания, дъто названията имъ не сѫ ясни, бѣлѣжиме, отъ дѣ сме зели извѣстие за тѣхъ (Шоповъ; Разпѣтъ отъ г. 1866 и пр.). При нѣкои по-рѣдки или по-любопитни списания прибаваме кѫси забѣлѣжки. На края при туримъ разредъ на всичкитъ изложени книги споредъ съдѣржаятъ имъ.

Ние сами яко добрѣ знаеме, че въ книгописъти ни има доста недостатци и погрѣшки, надѣваме се обаче, че всѣки разуменъ четецъ ще ни извини лесно, като се намѣрваме далеко на западъ, та не сме могли самички да видиме повечето книги, а сме били принудени да се повѣримъ на извѣстия отъ втора или же отъ третя рѣка. При много списания, издадени нѣколко пѫти, не можихме да се сдобиемъ съ извѣстие за нѣкои отъ изданията имъ.

Любезниятъ четецъ ако въ слѣднитъ листове намѣри нѣкакви погрѣшки, и ако би да знае нѣкои книги, които не сѫ изложени тута, нѣка стори добро и да прати напълно извѣстие за тия списания до „Бъл. Кн. Дружество“ въ Браила; а ние щемъ да туримъ въ надлежно уреда тия допълнения и съ време ще да ги обнародваме въ това списание.